

Obr. 14

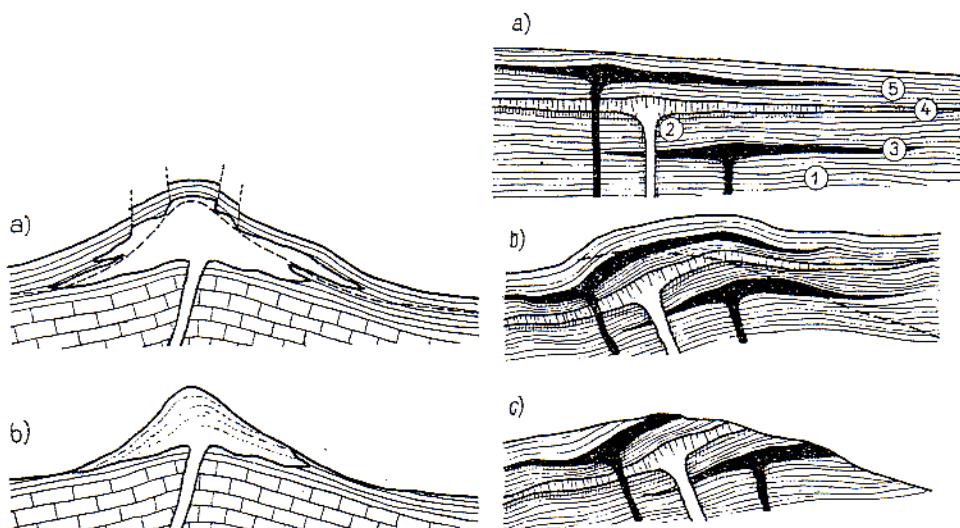
Obr. 15

Obr. 16

Obr. 14. Hypidiomorfnn zrnitá (granitická) struktura
Amfibolicko-biotitický granodiorit, Bezdědovice u Blatné (zvětšeno 15krát; paralelní nikoly)
Hypidiomorfn až téměř idiomorfn plagioklasy (slabě zekalené, štěpné), hypidiomorfn biotity
a amfiboly (výrazný reliéf), slotriomorfni křemen (čirý)

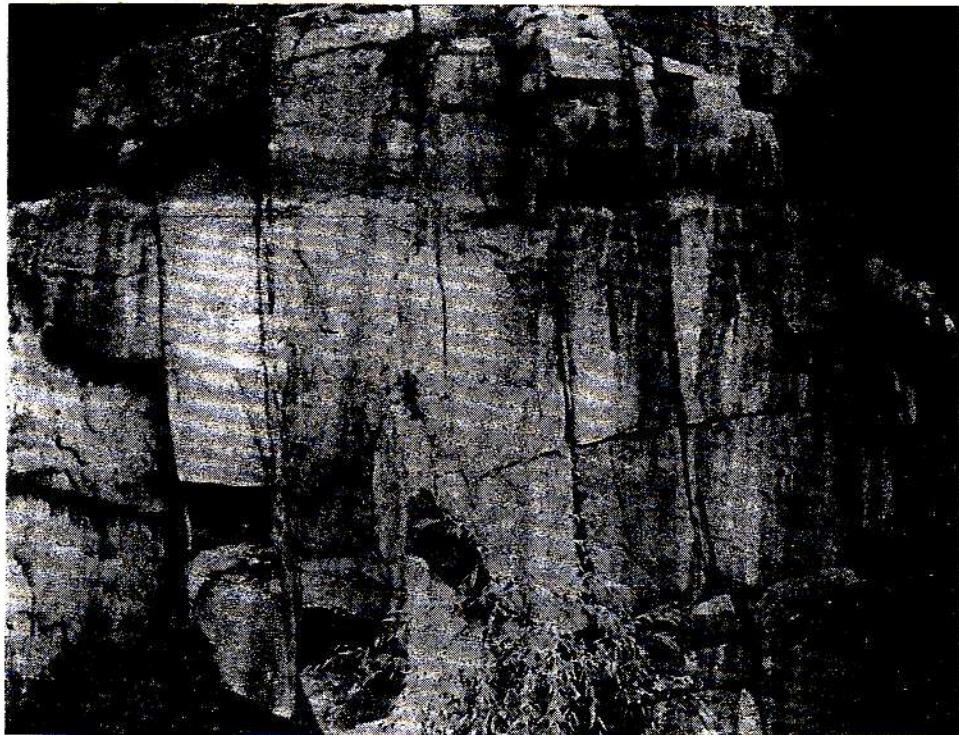
Obr. 15. Oftická struktura
Žilný diabas, Bobutin u Příbrami (zvětšeno 17krát, zkřížené nikoly)
Mezery mezi lištovými až úzce tabulkovitými plagioklasy vyplňují zrna amfibolu
(podle A. Dudka, F. Fediukové a M. Palivcové)

Obr. 16. Intersertální struktura
Melafr. Chlum u Lomnice nad Popelkou (zvětšeno 12krát, zkřížené nikoly)
Idiomorfn a hypidiomorfn lištovité plagioklasy jsou nepravidelně usporádány
ve sklovité základní hmotě (podle E. Fediukové)

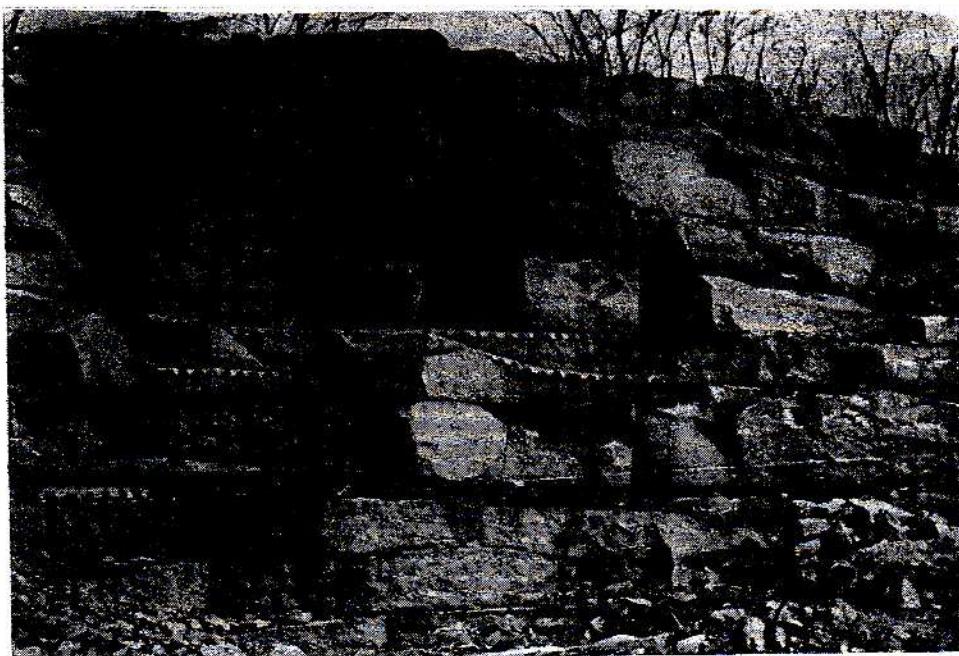

Obr. 12. Tvary pod povrchových vývrelín.
Znělcový lakoil
a) před denudační, b) po denudační

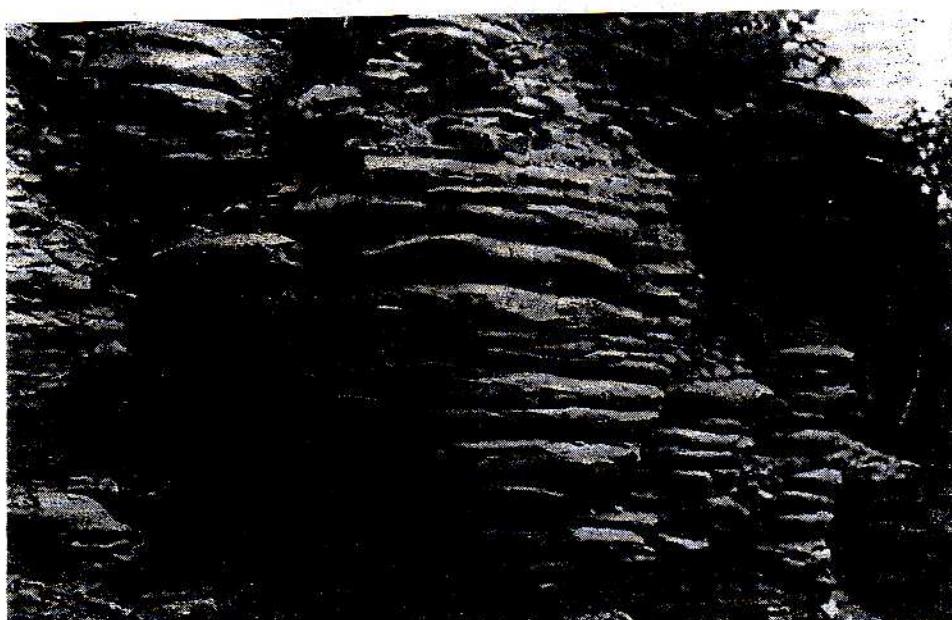
Obr. 13. Tvary výlevných vývrelín
Submarinní výlevné proudy a) před zvrásněním,
b) po zvrásnění, c) po denudaci
1 — jílovité břidlice; 2 — kontaktně přeměněné
břidlice; 3 — starší diabasy; 4 — keratofry;
5 — mladší diabasy

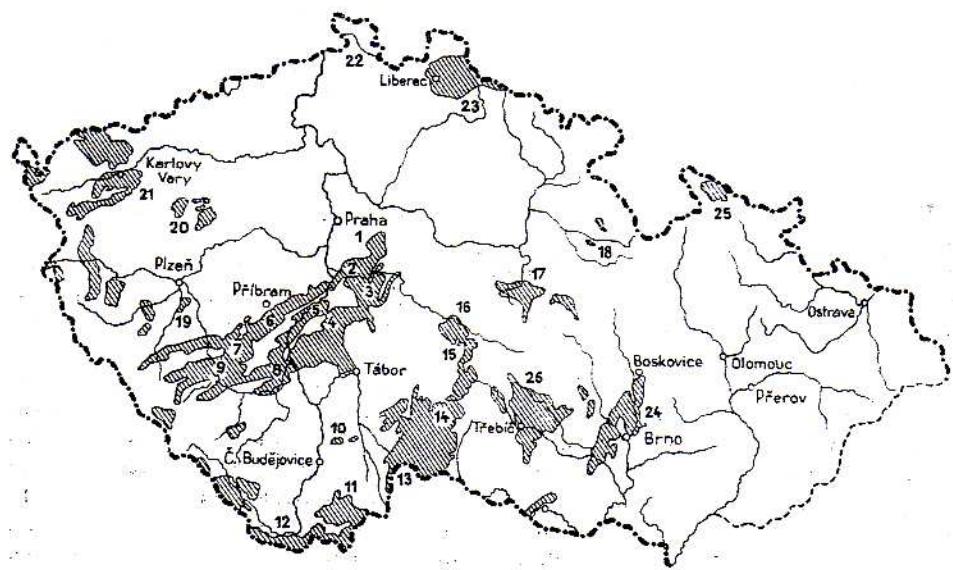
Obr. 26. Kvádrovitá odlučnosť granodioritu
Zampach u Jilového (foto J. Vachtl)

Obr. 27. Lavicovitá odlučnosť žuly
Lom Vápenice u Sedlčan (foto Q. Záruba)

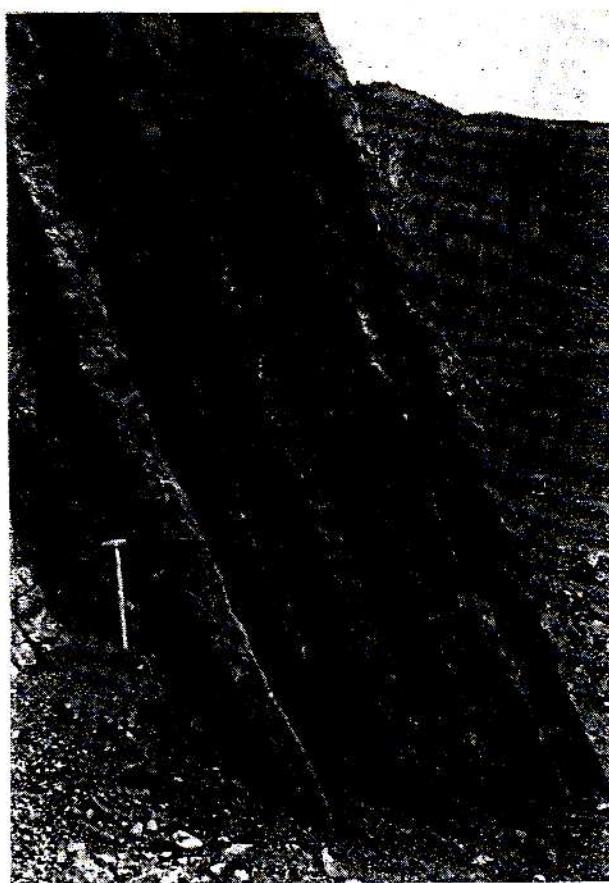

Obr. 32. Deskovitá odlučnosť znělce

Obr. 28. Rozšíření žul, granodioritů, syenitů a dioritů v českých zemích

Významnější oblasti: 1 — Říčansko; 2 — Posázaví; 3 — Benešovsko; 4 — Sedlčansko; 5 — Po-vltaví; 6 — Přibramsko; 7 — Blatensko; 8 — Písecko; 9 — Horažďovicko; 10 — Ševětín; 11 — Kaplicko; 12 — Vyšší Brod; 13 — Jindřichohradecko; 14 — Mrákotínsko; 15 — Humpolecko; 16 — Světelsko, Lipnicko; 17 — Skutečsko; 18 — Litice n. Orlicí; 19 — Štěnovicko; 20 — Jese-nicko; 21 — Karlovarsko; 22 — Šluknovsko; 23 — Liberecko; 24 — Blansk; 25 — Žulová; 26 — Třebíčsko

Obr. 35. Sloupcovitá odlučnost čediče (foto B. Červený)